

Hans Ajzenk – PEN model



- Psihobiološki pristup
- Najcitaniji psiholog dvadesetog veka
- Naglašava važnost principa procene ličnosti



1. princip –
Ljudska bića su biosocijalni organizmi

- Psihobiološki pristup
- Najcitaniji psiholog dvadesetog veka
- Naglašava važnost principa procene ličnosti

2. princip –
Odnosi između duše i tela su kontinuirani

- Psihobiološki pristup
- Najcitaniji psiholog dvadesetog veka
- Naglašava važnost principa procene ličnosti

3. princip –
Važnost korelacionih, ali i
eksperimentalnih istraživanja u proučavanju
Ljudskog ponašanja

- Psihobiološki pristup
- Najcitaniji psiholog dvadesetog veka
- Naglašava važnost principa procene ličnosti

4. princip –

Prevazilaženje razgraničavanja između akademske i primenjene psihologije

zmi

rani

računavaju

- Psihobiološki pristup
- Najcitaniji psiholog dvadesetog veka
- Naglašava važnost principa procene ličnosti

5. princip –

Traženje dokaza za sve vrste pretpostavki

zmi
rani
učavanju
među
logije

Definicija

- »Ličnost je relativno stabilna i trajna organizacija karaktera, temperamenta, intelekta i telesne konstitucije, koji determinišu individualan proces prilagođavanja spoljašnjem okruženju«

Koreni

- Ruska refleksološka škola – Ivan Pavlov
- stavljao pse u konfliktne uslove – istovremeno i zvuk zvona koji je označavao dobijanje hrane i zvuk zvona koji je označavao kraj obroka

1. grupa –
uzimali hranu i
bili dobro
raspoloženi

2. grupa –
postajali razdraženi
i lajali kao ludi

3. grupa –
ležali na podu i
padali u san
(ukočenost)

4. grupa –
cvileli i izgledali
kao da imaju nervni
slom

Četiri tipa opisivao pomoću dve dimenzije:

- **EKSCITACIJA** i
- **INHIBICIJA**

Odnose se na jačinu nervnog sistema

Dva tipa nervnog sistema

- stabilan, jak
- nestabilan, slab

- **Sangvinici** - preterano uzbudjenje, ali dobra inhibicija
- **Kolerici** - preterano uzbudjenje, ali loša inhibicija
- **Flegmatici** - nivo uzbudjenja nizak, a inhibicija dobra
- **Melanhолici** - nivo uzbudjenja nizak, ali inhibicija loša

Drugi veliki uticaj

- Engleska psihometrijska škola - Čarls Spirman
- Prostor manifestnog ponašanja suviše je složen, a pomoću faktorske analize omogućuje se uočavanje zakonosti i pravilnosti u ponašanju. Stoga je njena primena važan empirijski osnov i put za razvijanje teorije.

- Adekvatan model ličnosti - dva aspekta

deskriptivni ili taksonomski

uzročni ili biološki

Taksonomija prethodi kauzalnoj analizi –
proučavanje ličnosti započeo taksonomijom

Četiri nivoa u opisu organizacije osobina ličnosti

- **Na najnižem nivou - specifične reakcije SR1, SR2**
- **Na drugom nivou - navike (habitual responses) HR1, HR2 itd.**
- **Na trećem nivou - organizacije navika u pojedine osobine (traits), T1, T2 itd.**
- **Na četvrtom nivou osobine se organizuju u opšte tipove, kao što su intorverzija ili ekstraverzija.**

- Prva empirijska potvrda za postojanje dve važne dimenzije ličnosti - ekstraverzije i neuroticizma 1947. godine
- 1000 vojnika - izdvojeno 700 neurotičnih
- 39 indikatora

Neuroticizam

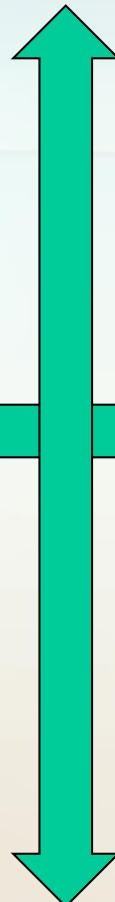
Histerični

Distimični

Ekstraverzija

Introverzija

Stabilnost



- **Osnovno pitanje**
da li su određeni patološki tipovi uključeni u “normalnu” distribuciju, kao ekstremni slučajevi koji se nalaze na negativnom polu ili se ti tipovi distribuiraju u okviru posebnog kontinuma?

Rezultati istraživanja (2000 ispitanika)
pokazali da se distribucija neuroticizma
približava normalnoj krivi.

To znači da se samo na jednom kraju krive
mogu pronaći slučajevi hospitalizovani
zbog neurotskih poremećaja.

- Do 1952. - ekstraverzija i neuroticizam
- Nova istraživanja - treća dimenzija ličnosti (ortogonalna)
- Ajzenk ju je nazvao faktorom psihoticizma - dimenzija koja je najviše kritikovana u Ajzenkovom modelu.

Ekstraverzija – introverzija

- *deskriptivni aspekti*
visok skor - socijabilni, popularni, optimistični i prilično nepouzdani, nizak skor - tihi, introspektivni, rezervisani i pouzdani.

Bazični introverti se lakše uznemire sredinskim uticajima. Oni lakše uče socijalne zabrane nego ekstraverti. Posledica toga je da su introverti povučeni i inhibirani. Introverti pre reaguju na kaznu u procesu učenja, dok ekstraverti pre reaguju na nagradu. Zbog toga su introverti skloniji anksioznosti, fobijama i obsesivnim poremećajima.

- a) introverti imaju u većoj meri subjektivni, a ekstraverti objektivni pristup;
- b) introverti ispoljavaju viši stepen cerebralne aktivnosti, a ekstraverti viši stepen bihevioralne aktivnosti;
- c) introverti pokazuju tendenciju ka samokontroli (inhibicija), a ekstraverti ka gubitku ili nedostatku samokontrole

- *kauzalni aspekti*

**1949. godine, Mogun i Moruci
retikularna fomracija - ostvaruje
ulogu mehanizma koji menja tonus
moždane kore i obezbeđuje stanje
budnosti**

**nadražaji se šire postepeno
menjajući svoj nivo (a ne po sistemu
»sve ili ništa«), čime se omogućuje
modulacija stanja celokupnog
nervnog aparata**

- ARAS (Ascending Activating System) Reticular
- Ajzenk je smatrao da individualne razlike u aktivnosti ARAS-a mogu prouzrokovati individualne razlike na dimenziji introverzija-ekstraverzija i formuliše svoju Teoriju optimalnog uzbudjenja (ili aktivacije)

Osnovne pretpostavke Teorije optimalnog uzbudjenja:

- Srednji nivo uzbudjenja (ili srednja aktivacija ARAS-a) je najpoželjnija
- Niži ili viši nivo uzbudjenja (slabija ili jača aktivacija ARAS-a) je nezadovoljavajuća i nepoželjna
- Ljudi teže zadovoljstvu i izbegavaju nezadovoljstvo
- Nivo uzbudjenja je pod uticajem situacionih faktora - »hladna« okruženja (kao što su biblioteke) smanjuju uzbudjenje, a stimulativna okruženja (kao što je žurka) povećavaju uzbudjenje
- Ljudi se razlikuju u odnosu na neki naviknuti nivo uzbudjenja (odnosno, aktivnost ARAS-a)

Introverti

- Na fiziološkom planu, introverte karakteriše retikularna formacija čiji aktivirajući deo ima nizak prag pobuđivanja.
- Posledica toga je da će introverti imati izraženiju kortikalnu ekscitaciju, a ona podstiče inhibitorno delovanje korteksa na niže centre.
- Na bihevioralnom planu, ovaj proces se manifestuje kao inhibirano ponašanje introverata.

Ekstraverti

- Na fiziološkom planu, ekstraverte karakteriše retikularna formacija čiji aktivirajući deo ima visok prag pobuđivanja.
- Ekstraverti imaju izraženiju kortikalnu inhibiciju, koja onemogućava inhibitorno delovanje kortexa na niže centre, što na bihevioralnom planu za posledicu ima impulsivnije i spontanije ponašanje ekstraverta.

- Na osnovu Jerks-Dodsovog zakona, teorija uzbudjenja PEN modela pretpostavlja da “je neki srednji nivo uzbudjenja optimalan za aktivnost”.
- Jerks- Dodsov zakon sugeriše da uzbudjenje i aktivnost imaju obrnut U odnos.
- Na taj način, uspešnost na nekom zadatku će biti niža ako je motivacija ili suviše visoka ili suviše niska, dok je uspešnost najbolja ako je prisutan neki srednji nivo “optimalne” motivacije.

INTROVERTI	EKSTRAVERTI
Slab nervni sistem	Jak nervni sistem
Jaki ekscitatorični procesi	Slabi ekscitatorični procesi
Slabi inhibitorni procesi	Jaki inhibitorni procesi
Veće kortikalno uzbuđenje	Manje kortikalno uzbuđenje
Mozak brže i lakše reaguje na stimuluse	Mozak sporije i slabije reaguje na stimuluse
Preferiraju stimulaciju manjeg intenziteta	Traže snažniju stimulaciju
Smatraju da su snažni stimulusi neprijatni	Glad za stimulusima
Preferiraju tihe, kontemplativne aktivnosti	Preferiraju socijalne, rizične aktivnosti

Neuroticizam

- *deskriptivni aspekti
uznemirenost i usled nekih beznačajnih
stimulusa*
*emocionalno stabilne osobe uznemire
samo neki značajni i važni stresori*
*visoki skorovi na skali neuroticizma ne
podrazumevaju nužno neurotičnu
simptomatologiju, iako će neurotične
osobe sigurno postizati visoke skorove na
ovoj skali*
*visoki skorovi ukazuju na veću podložnost
negativnim spoljašnjim stresorima*

- Pojava neuroze, odnosno neurotičnih simptoma, posledica je kombinacije dve grupe činilaca:
 - a) konstitucionalnih i
 - b) spoljašnjih okolnosti.
- Individue sa visokim skorom na neuroticizmu mogu u prolongiranom stresnom kontekstu ispoljiti simptome neuroze, ali i emocionalno stabilne osobe, u situaciji dugotrajnog i snažnog stresa, takođe mogu ispoljiti simptome neuroze.

- **Kauzalni aspekti**

Eysenck (1990) i neuroticizam objašnjava u terminima aktivacije, ali simpatičkog nervnog sistema ili visceralnog mozga.

Viscerálni mozak odnosi se na limbički sistem, koji se sastoji od hipokampa, amigdale, septuma i hipotalamus i reguliše emocionalna stanja kao što su strah, agresija i seks.

On je odgovoran za borba-bežanje reakcije u suočavanju sa opasnošću.

Rad srca, krvni pritisak, provodljivost kože, znojenje, ubrzano disanje i muskularna tenzija mogu na prvom mestu biti mere nivoa aktivacije visceralnog mozga.

Psihoticizam

- **deskriptivni aspekti**

Osoba sa visokim psihoticizmom je "teška" i ima problema u procesu prilagođavanja ljudima ili okolnostima.

Takva osoba može biti surova i nehumana i neprijateljki raspoložena prema drugim ljudima.

Ima visok agresivni potencijal.

Psihopatološke kategorije koje mogu biti opisane ovom dimenzijom su shizoidnost, psihopatija i poremećaji ličnosti.

- Prvobitno je ova dimenzija shvatana kao predispozicija za psihotične poremećaje, ali njen sadržaj ukazuje da se više odnosi na nedostatak konvencionalne socijalizacije.
- Istraživanja su pokazala da su polne razlike na ovoj dimenziji izraženije nego na preostale dve dimenzije. Naime, osobe muškog pola dobijaju znatno više rezultate na faktoru psihoticizma.
- Osnovni indikatori tog faktora su socijalna povučenost i izolovanost, impulsivnost ili agresivnost, smetnje raspoloženja, sumnjičavost, ideje odnosa, veličine ili značaja, prevelika aktivnost itd.

- Osoba sa visokim psihoticizmom je teška, nekooperativna, hostilna i socijalno neprilagođena, dok je osoba sa niskim psihoticizmom altruistična, socijalizovana, empatična i konvencionalna.

Problem impulsivnosti

- U Ajzenkovom sistemu opisa ličnosti odnos između impulsivnosti i dve velike dimenzije ličnosti – psihoticizma i ekstraverzije je takav da se impulsivnost nalazi u okviru dimenzije psihoticizma, a smelost, drskost u okviru dimenzije ekstraverzija.
- Međutim, mnoga istraživanja pokazuju da impulsivnost adekvatnije može da se opiše u okviru dimenzije ekstraverzija, nego dimenzije psihoticizam.

- *kauzalni aspekti*
- Ajzenk je na različite načine proveravao relacije između skale psihoticizma i raznih fizioloških, bihevioralnih i psiholoških indikatora
- Iako ne postoji mnogo istraživanja na temu psihoticizma, u poređenju sa ekstraverzijom i neuroticizmom, sadašnja istraživanja pokazuju da ljudi koji pokazuju psihotične epizode imaju povišen nivo testosterona i nivo MAO-a.